

Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΟΥ ΔΑΙΜΟΝΙΖΟΥΜΕΝΟΥ ΤΩΝ ΓΕΡΓΕΣΗΝΩΝ (Λουκ. 8, 26-39)

†ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ

(Διασκευή ομιλίας στον Γοργόμυλο, στις 25/10/1998)

1. Η ουρά του διαβόλου δεν είναι κομπολόγι

Το πρώτο και κύριο δίδαγμα που παίρνουμε από το σημερινό Ευαγγέλιο που μας μιλάει για ένα δαιμονισμένο άνθρωπο, μέσα στον οποίο είχαν μπει πολλά δαιμόνια, είναι: «Μην παίζετε με τον διάβολο. Μην σας φαίνεται όμορφη η ουρά του διαβόλου και νομίζετε πως μπορείτε να την κάνετε κομπολόι. Είναι λάθος. Μην φαντασθείτε ποτέ ότι ο διάβολος μπορεί να γίνει ευεργέτης. Να ομορφύνει τη ζωή. Να την διευκολύνει. Να λύσει προβλήματα».

Ο διάβολος είναι ένας άγγελος που έπεσε και σκοτίσθηκε. Και όπως ο άνθρωπος μακριά από τον Θεό είναι γεμάτος από φιληδονία, φθόνο και κακία, έτσι και οι άγγελοι που έπεσαν και έγιναν δαιμόνια, είναι γεμάτοι από εγωισμό, φθόνο και κακία. Και ζητούν να κάνουν μόνο κακό.

Ο άνθρωπος που παίζει με την ουρά του διαβόλου και νομίζει ότι διασκεδάζοντας κατά το θέλημα του διαβόλου, μακριά και αντίθετα από το θέλημα του Χριστού, ομορφαίνει τη ζωή του, είναι ανόητος.

Και ο άνθρωπος ο οποίος νομίζει ότι θα λύσει τα προβλήματά του πηγαίνοντας στις μάγισσες, στα μέντιουμ, στον πνευματισμό κλπ, και δεν προσπαθεί να τα λύσει κατά Θεόν, αλλά πασχίζει να τα ξεδιαλύει με την βοήθεια του διαβόλου είναι ανόητος και τρελλός.

Ο διάβολος φίλος και κουμπάρος δεν πιάνεται. Αν τον πιάσεις θα σε φάει. Θα σε καταστρέψει. Πόσα και πόσα δεν έχουμε ακούσει;

Το σημερινό Ευαγγέλιο είναι μια μαρτυρία. Ο δαιμονισμένος της περικοπής έδινε την ευκαιρία στον διάβολο να βρίσκεται κοντά του. Μετά, άρχισαν τα δαιμόνια και έμπαιναν ένα-ένα μέσα του. Και κατάντησε να έχει μια λεγεώνα δαιμόνια. Και μετά; Μετά πέταξε τα ρούχα του.

Υπάρχουν βέβαια δαιμονισμένοι που φαίνονται ευπρεπείς. Φοράνε ωραία ρούχα, μιλάνε μερικές φορές όμορφα, αλλά όχι όλες τις φορές. Ο

δαιμονισμένος αυτός, πέταξε και τα ρούχα του, δηλαδή απέβαλε κάθε πρόσχημα καλωσύνης και ευγένειας. Έγινε ένα θηρίο που απειλούσε όποιον περνούσε από το μέρος εκείνο και έμενε στα μνήματα. Γύριζε συνεχώς στο νεκροταφείο σαν βρυκόλακας.

Μερικοί άνθρωποι, ενεργώντας κατά το θέλημα του διαβόλου, και όχι του Θεού, έχουν ευπρέπεια κάποιες στιγμές. Αλλά έτσι και τους πατήσεις τον κάλο, έτσι και ορμήσουν τα δαιμόνια επάνω τους και τους κάνουν να ξεχάσουν την ευγένεια που είναι προσποιητή, ω τι λόγια ακούει κανείς και τι ενέργειες βλέπει. Και τι δεν κάνουν...

Η αθεοφοβία που εκφράζεται στις κρυφές αμαρτίες, βγαίνει τότε μπροστά στα μάτια όλου του κόσμου.

Αυτή είναι η ενέργεια του διαβόλου.

Εκεί οδηγεί το παιχνίδι του ανθρώπου με την ουρά του διαβόλου. Εκεί οδηγεί η ανοησία του ανθρώπου. Που ενώ επροικίσθη από τον Θεό με νου, με καρδιά, με φόβο Θεού, για να αγαπάει το καλό και να προσέχει τον δρόμο του για την Βασιλεία των ουρανών, καταντάει να συνεργάζεται με τον διάβολο. Γιατί νόμισε πως τον εξυπηρετούν οι εύκολες λύσεις που του προσφέρουν τα δαιμόνια, τα μάγια, η αμαρτία και το θέλημα του διαβόλου.

Εμείς οι άνθρωποι, όταν παίζουμε με τον διάβολο, είμαστε σαν την γάτα με το ποντίκι. Είμαστε το ποντίκι και ο διάβολος είναι η γάτα. Δεν μπορούμε να τα βγάλουμε πέρα μαζί του, γιατί είναι πιο δυνατός από μας.

2. Ευτυχώς που υπάρχει και μια άλλη σελίδα

Όμως υπάρχει και μια άλλη σελίδα.

Περνάει από τα μέρη των Γαδάρων ο Χριστός. Και τον βλέπει ο δαιμονισμένος, που όταν έβλεπε άνθρωπο ορμούσε επάνω του για να τον ξεσχίσει. Όλοι ξέρουμε, ότι οι δαιμονισμένοι, έχουν μια φοβερή δύναμη. Γιατί ενεργεί μέσα τους ο σατανάς.

Αλλά βλέποντας ο δαιμονισμένος τον Χριστό, βλέποντας δηλαδή τα δαιμόνια τον Χριστό, άρχισαν να τον παρακαλούν ταπεινά:

-Τι δουλειά έχουμε εμείς με σένα Ιησού, Υιέ του Θεού; Γιατί κατέβηκες στον κόσμο; Να μας βασανίσεις πριν έλθει η ώρα μας; Ήλθες Χριστέ μου, του λένε,

να μας βασανίσεις από τώρα;

Τα δαιμόνια το ξέρουν ότι είναι για την κόλαση. Όπως και όλοι οι αμαρτωλοί το φοβούνται και το ξέρουν, ότι μια ημέρα θα πάνε στην κόλαση.

Γιατί του έλεγαν αυτά; Γιατί ο Χριστός μυστικά, χωρίς να ακούγεται η φωνή του, τους έλεγε:

-Φύγετε, φύγετε. Δεν αντέχω να βλέπω τα πλάσματά μου στην εξουσία σας.

Και αμέσως, αυτό το τέρας, αυτός ο άνθρωπος ο εκτός εαυτού και ασυνείδητος, μπροστά στον Χριστό στάθηκε αρνάκι. Ποιός στεκόταν αρνάκι; Τα δαιμόνια στεκόντουσαν αρνάκι.

-Μη μας βασανίσεις, έλεγαν. Μη μας στείλεις από τώρα στο πυρ το εξώτερο. Άφησέ μας τουλάχιστον να πάμε στα γουρούνια.

Ο Χριστός για να φανεί η αλήθεια, άφησε να πάνε τα δαιμόνια στα γουρούνια. Τα γουρούνια όταν πήγαν τα δαιμόνια πάνω τους, όρμησαν μέσα στη λίμνη που ήταν εκεί δίπλα και πνίγηκαν όλα.

Για ποιό λόγο το επέτρεψε ο Χριστός;

Για ν' ανοίξει τα μάτια εκείνων που ήταν τότε εκεί, και έβλεπαν το γεγονός. Και για να ανοίξει και τα δικά μας μάτια, που διαβάζουμε και ακούμε ότι υπάρχουν δαιμόνια και μπαίνουν στους ανθρώπους.

Αλλά τα δαιμόνια επειδή είναι πνεύματα, δεν φαίνονται. Χρειάζεται να γίνει μια ενέργεια που θα τα φανερώσει. Ποιά είναι η ενέργεια αυτή; Το ότι βγαίνοντας από τον άνθρωπο μπήκαν στα γουρούνια και τα ανάγκασαν να κάνουν πράγματα που δεν τα κάνουν ποτέ. Γι' αυτό όρμησαν όλα μαζί και πνίγηκαν στη θάλασσα.

Έτσι έδειξε ο Χριστός, ότι τα δαιμόνια είναι συμφορά και φέρνουν συμφορά.

3. Μείνε μαζί Μου με την καρδιά σου

Και μετά τι έγινε;

Ο πρώην δαιμονιζόμενος φρονιμότατος πια καθόταν κοντά στον Χριστό «ματισμένος και σωφρονών». Μυαλωμένος. Ήσυχος.

Γιατί άλλαξε; Γιατί έφυγαν από μέσα του, εκείνα που τον κυβερνούσαν.

Ας προσέξουμε και κάτι άλλο. Το θαύμα το είδαν πολλοί. Αλλά δεν το δέχθηκαν όλοι. Ο δαιμονισμένος παρακαλούσε τον Χριστό:

-Κράτα με για πάντα μαζί σου. Είσαι η ζωή, είσαι η αλήθεια. Κράτα με για πάντα κοντά σου, να σωθώ.

Εμείς, αυτή την στιγμή, μέσα στην Εκκλησία αυτό κάνουμε. Λέμε στον Χριστό:

-Κράτα μας Χριστέ μου για πάντα κοντά σου. Γιατί συ είναι είσαι η ζωή, εσύ είσαι η αλήθεια, εσύ είσαι η αιώνια παρηγοριά και ανάπαυση.

Το λέμε στην Εκκλησία. Το λέμε και στο σπίτι μας, και έξω. Συνέχεια πρέπει να έχουμε την δύναμη να το λέμε και να έχουμε την αυταπάρνηση να μένουμε κοντά στον Χριστό.

Είπε ο Κύριος στο δαιμονισμένο:

-Δεν χρειάζεται να κάτσεις κοντά μου, για πάντα. Την καρδιά σου πρέπει να έχεις κοντά μου. Με την καρδιά σου να είσαι κοντά μου. Όχι μόνο σωματικά. Αν λοιπόν με έβαλες στην καρδιά σου, όπως το λες, έχεις μια ιερή αποστολή: Πήγαινε παιδί μου και λέγε στον κόσμο αυτά που έκανα για σένα.

Έφυγε ο πρώην δαιμονισμένος, γύριζε όλη την χώρα και έλεγε:

-Με βλέπετε; Έχετε ακούσει τίποτε για μένα; Με ξέρετε;

Πώς δεν τον ήξεραν; Είχε βουίξει ο κόσμος.

-Εμένα με έσωσε ο Χριστός. Έδιωξε τα δαιμόνια από μέσα μου.

Και έγινε ο δαιμονισμένος απόστολος. Κήρυκας. Αφορμή και αιτία σωτηρίας. Ο σκοτισμένος, έγινε αφορμή να ανοίξουν τα μάτια και να φωτισθούν οι ψυχές.

Είναι και δικό μας χρέος, να ανοίγουμε το στόμα μας, για να κηρύττουμε τα έργα του Χριστού. Στο σπίτι μας. Στα παιδιά μας. Στους φίλους μας, στους δικούς μας. Είμαστε υποχρεωμένοι από τι;

Από την αγάπη που επιβάλλει να μιλάμε για τον Θεό και την σωτηρία. Και όχι να λέμε σαχλαμάρες για να περνά η ώρα. Έτσι πρέπει να χρησιμοποιούμε την γλώσσα μας.

4. Να προτιμάμε τον άνθρωπο

Αλλά οι Γαδαρηνοί δεν έκαναν έτσι. Είδαν τα γουρούνια τους πνιγμένα και τον δαιμονισμένο να στέκει «ιματισμένος και σωφρονών παρά τους πόδας του Ιησού». Τι πιο φυσικό από το να πουν:

-Χριστέ μου, ζωή είσαι. Δύναμη του Θεού είσαι, που διώχνει τα δαιμόνια. Διώξε τα από τη ζωή όλου του κόσμου. Ελευθέρωσέ μας Χριστέ μου από την ενέργεια των δαιμόνων.

Όμως δεν είπαν έτσι. Τι είπαν;

-Με τέτοιους όρους Χριστέ μου, εμείς δεν σε θέλουμε κοντά μας. Φύγε από εδώ και πήγαινε σε άλλη χώρα.

Γιατί αισθάνθηκαν ότι με την παρουσία Του ζημιώθηκαν αφού τους πνίγηκαν μερικά γουρούνια.

Πρέπει να προτιμάμε τον άνθρωπο από τα γουρούνια. Πρέπει να προτιμάμε τον άνθρωπο από τα αρνιά. Πρέπει να προτιμάμε τον άνθρωπο από κάποια μέτρα γης.

Και να μην θυσιάζουμε ποτέ άνθρωπο και ανθρωπιά για τίποτε από αυτά. Αυτή είναι η χριστιανική πολιτεία, αυτή είναι ή καλωσύνη του Χριστού.

Ποτέ να μην λησμονούμε ότι η δύναμη του Χριστού εναντίον των δαιμονίων δεν χάθηκε, επειδή έφυγε ο Χριστός και δεν τον βλέπουμε σωματικά κοντά μας. Τον έχουμε πνευματικά πάντοτε κοντά μας και έχουμε την μεγάλη ευλογία να τρώμε το σώμα Του και το αίμα Του που μας κάνει φοβερούς στα δαιμόνια. Που μας δίνει δύναμη και αιώνια ζωή.

Έχουμε ακόμη την δύναμη του Χριστού στα χέρια των ιερέων, που ευλογούν και διαλύουν τα μάγια και διώχνουν τα δαιμόνια από τους δαιμονισμένους με τους εξορκισμούς που κάνουν. Γιατί μέσα από τα χέρια των ιερέων ενεργεί ο Χριστός.

Ας μάθουμε ακόμη ότι δεν πρέπει να παίζουμε με την «ουρά του διαβόλου». Αν καμιά φορά κάναμε τέτοιο λάθος, να πηγαίνουμε στον παπά να χρησιμοποιεί το ψαλίδι που του έδωσε ο Θεός, να κόβει τα δαιμονικά δεσμά για να μένουμε κοντά στον Χριστό. Στην αιώνια ζωή, στην αιώνια χαρά και στην αιώνια σωτηρία. Αμήν.-